

Auf dem See,
2020.
FOTO ERWIN OLAF

In de serie 'Im Wald' regisseert Erwin Olaf zelfs de natuur

FOTOGRAFIE In zijn nieuwe serie *Im Wald* onderzoekt Erwin Olaf voor het eerst het reizen en de interactie met de natuur. „We hebben een enorme hoogmoed ten aanzien van de natuur.”

Door onze medewerker **Tracy Metz**

Voor het eerst in zijn lange carrière is fotograaf Erwin Olaf uit de veilige binnenwereld gestapt en naar buiten gegaan, de natuur in. Voor zijn nieuwe serie *Im Wald*, vanaf woensdag voor het eerst te zien in Galerie Ron Mandos en vanaf mei in Kunsthalle München, is Olaf de Alpen ingegaan. Maar ook in deze grootse omgeving waarin de mens nietig wordt, blijft hij de werkelijkheid regisseren.

Juist in een tijd waarin corona het reizen onmogelijk heeft gemaakt, onderzoekt Olaf het reizen en de interactie met de natuur die dat met zich meebrengt. „We hebben een enorme hoogmoed ten aanzien van de natuur”, vertelt hij in de galerie, waar de muren opvallend blauw zijn geschilderd als achtergrond voor de zwart-witte foto's. „We kunnen niet naar een

berg kijken of we moeten erop.”

Een van de manieren waarop wij ons de wereld toeëigenen is het toerisme. Hij laat twee vrouwen in nikab zich door een bootsmansman in lederhosen over een meertje roeien. Een van hen houdt een tasje van Chanel vast. Op een andere wand hangt de foto die de rest van dit verhaal vertelt: de bootsmansman is over zijn hele lichaam getatoeëerd, ook zijn gezicht - alleen zijn ogen zijn nog vrij. Alsof hij een nikab van tatoeages draagt.

Regisseur

Maar dat jongetje op een rotspunt dan - hij is toch eerder vluchteling dan vakantieganger? En de vijf naakte zwarte mensen onderaan een majestueuze waterval, zijn die een verwijzing naar oerbewoners van dit woeste landschap? Wijzen ze ons de weg? In de wilde natuur van Olaf is alles mogelijk. Natuurlijk, hij blijft een regis-

seur. Alle mensen op zijn foto's zijn gevonden via een castingbureau, en vervolgens gekleed en geschminkt om hun rol te spelen. In een komische scène in het 'making of' filmpje zien we dat de fotograaf een enorme nepsteen heeft meegenomen naar deze steinige bergen, om er zeker van te zijn dat hij zijn personages precies goed kan positioneren.

Om het gevoel van mysterie vast te houden wilde Olaf niet bij fel zonlicht fotograferen, maar in de ochtend- en namiddagmist. Maar voor de zekerheid nam hij wel een rookmachine mee. De natuur is groots en machtig maar ook een beetje onvoorspelbaar. Eigenlijk is de natuur in *Im Wald* evenzeer een personage die moet doen wat er van hem wordt verwacht, net zoals de mensen die zich erin begeven.

Hoewel de thema's mondiaal zijn - onze eeuwige honger naar nieuwe ervaringen op onbekende plekken, onze arrogante verhou-

ding tot de natuur - zijn sommige beelden in *Im Wald* intens persoonlijk. Olaf, die aan een long-aandoening lijdt, staat in wandeltenuue op een rots in de mist- maar de weg wordt versperd door een onneembare bergwand. Op een ander beeld loopt zijn twintig jaar jongere echtgenoot Kevin weg op het pad door het donkere bos, terwijl Olaf hem vanaf de kant nakiijkt.

De tijd verglijdt, zijn tijd verglijdt. Hij staat erbij en ziet hoe de karavaan van het leven verder trekt. Zo moet het ook zijn, dat weet hij ook, maar in de natuur ziet Olaf zijn eigen sterfelijkheid weerspiegeld. „Ik verdwijn zelf in de mist.”

Galerie

Im Wald - Erwin Olaf.

Van 14 april t/m 22 mei.

Inl: ronmandos.nl

●●●●○